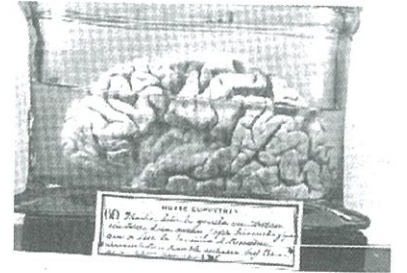

Nörolojinin Kurucuları

Dr. Paul Broca (1824-1880)

Anayurdu Fransa'da sürdüğü yaşamının ilk dönemlerinde, henüz 17 yaşındayken görkemli yaşamına anatomi bölümünde prosektör olarak başladı ve sonunda Anatomi Topluluğunun Sekreteri oldu. Nörolojik klinisyen kimliğinin yanısıra araştırmacı kimliğiyle, 500'ün üzerinde sunum yazdı (ve bunların hiçbiri vasat olarak değerlendirilemez). Anevrizmalara ilişkin 900 sayfalık bir monograf da onun yetenekli kaleminden çıktı ve hatta bir dizi cerrahi vakasında hipnotizma deneyleri yaptı. Yoğun itirazlara rağmen, kanser tanısında mikroskop kullanımını getirdi. Ancak diğer başarılarının ötesinde, en çok serebral kıvrımla, fonksiyonel lokalizasyon kavramını nörolojiye kazandırılmasıyla bilinir. 1862'de düzenlenen saygıdeğer bir toplantıda yaşlı babası kendisini sessiz bir hayranlıkla izlerken afemi (daha sonra Armand Trousseau (1801-1867) tarafından afazi adı verilmiştir) yakınması olan ilk hastasının beyin lezyonunu ortaya koydu. Bu sunumdan ve devam etmekte olan diğer gözlemlerden, sol ön kıvrımın bütünlüğünün artiküler konuşmadan (David Ferrier 1843-1928) sorumlu olduğu ve bunun için gerekli olduğu sonucuna vardı ve bu bölge bu tarihten itibaren "Broca'nın kıvrımı- motor konuşma alanı" olarak adlandırıldı.

Motor afazisi olan bu hasta beyni, Broca tarafından çalışılmış ve kesilmeden korunmuştur.

Dr. Korbinian Brodmann (1868-1918)

Almanya'da doğdu ve eğitimine devam ederken yaşamını nöroloji ve psikiyatriye adanmasına neden olan Oscar Vogt (1870-1959)'tan etkilendi. Ancak 1900-1901 yıllarında Brodmann, kendisinin yaşamı boyunca nöronatomi alanında çalışmaya başlamasına neden olan Alois Alzheimer (1864-1915) ile tanıştı. Brodmann günümüzün memeli korteksinin karşılaştırmalı sitoarkitektoniği biliminin temelini atmaktan sorumludur. Beyin alanı terminolojisindeki tüm karmaşa, Brodmann'ın katkısıyla ortadan kaybolmuştur.

Brodmann'ın Sitoarkitektonik haritalaması